

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lipca 2010 r.

w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji

(2010/405/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 329 ust. 1,

uwzględniając wnioski przedstawione przez Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Łotewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Maltę, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Rumunię i Republikę Słowenii,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. W celu stopniowego tworzenia tej przestrzeni Unia ma przyjąć środki w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne, w szczególności w przypadkach, w których jest to konieczne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Na mocy art. 81 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej środki te mają obejmować wspieranie zgodności obowiązujących w państwach członkowskich norm kolidujących, w tym środki dotyczące przepisów prawa rodzinnego mających skutki transgraniczne.
- (3) W dniu 17 lipca 2006 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 w odniesieniu do jurysdykcji i wprowadzającego zasady dotyczące prawa właściwego w sprawach małżeńskich (zwanego dalej „proponowanym rozporządzeniem”).
- (4) Na posiedzeniu w dniach 5 i 6 czerwca 2008 r. Rada przyjęła wytyczne polityczne, w których odnotowano, że nie udało się osiągnąć jednomyślności potrzebnej do dalszych prac nad proponowanym rozporządzeniem i że wystąpiły trudności nie do pokonania, uniemożliwiające osiągnięcie jednomyślności obecnie i w najbliższej przyszłości. Ustalono, że cele proponowanego rozporządzenia

nie mogą zostać osiągnięte w rozsądnym terminie przez zastosowanie odpowiednich postanowień Traktatów.

- (5) W tych okolicznościach Grecja, Hiszpania, Włochy, Luksemburg, Węgry, Austria, Rumunia i Słowenia w pismach z dnia 28 lipca 2008 r. wystąpiły z wnioskiem do Komisji, wskazując, że zamierzają ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę w dziedzinie prawa właściwego dla spraw małżeńskich, i zwracając się do Komisji o przedłożenie odpowiedniego wniosku Radzie. Identyczny wniosek skierowała do Komisji Bułgaria w piśmie z dnia 12 sierpnia 2008 r. Francja przyłączyła się do wniosku pismem z dnia 12 stycznia 2009 r., Niemcy – pismem z dnia 15 kwietnia 2010 r., Belgia – pismem z dnia 22 kwietnia 2010 r., Łotwa – pismem z dnia 17 maja 2010 r., Malta – pismem z dnia 31 maja 2010 r. oraz Portugalia podczas posiedzenia Rady w dniu 4 czerwca 2010 r. W dniu 3 marca 2010 r. Grecja wycofała swój wniosek. Ogółem chęć podjęcia wzmocnionej współpracy zgłosiło czternaście państw członkowskich.
- (6) Wzmocniona współpraca powinna zapewnić jasne i kompleksowe przepisy ramowe w dziedzinie rozwodów i separacji w uczestniczących państwach członkowskich oraz zagwarantować obywatelom odpowiednie rozwiązania zapewniające pewność prawną, przewidywalność i elastyczność, jak również zapobiegające prześciganiu się małżonków przy wnoszeniu sprawy do sądu.
- (7) Warunki określone w art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 326 i 329 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej są spełnione.
- (8) Dziedzina wzmocnionej współpracy, prawa właściwego dla rozwodów i separacji została określona w art. 81 ust. 2 lit. c) oraz art. 81 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jako jeden z obszarów podlegających Traktatom.
- (9) Wymóg traktowania wzmocnionej współpracy jako ostateczności przewidziany w art. 20 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej jest spełniony, ponieważ Rada ustaliła w czerwcu 2008 r., że cele proponowanego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w rozsądnym terminie przez Unię jako całość.

- (10) Wzmocniona współpraca w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji ma na celu rozwijanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne, w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń, oraz zapewnienie zgodności obowiązujących w państwach członkowskich norm kolizyjnych. Dlatego też sprzyja ona realizacji celów Unii, chroni interesy Unii i wzmacnia proces jej integracji, zgodnie z wymogami art. 20 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (11) Wzmocniona współpraca w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji jest zgodna z Traktatami i prawem Unii oraz nie osłabia rynku wewnętrznego ani spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Nie stanowi ona przeszkody ani dyskryminacji w handlu między państwami członkowskimi, ani nie zakłóca konkurencji między nimi.
- (12) Wzmocniona współpraca w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji odbywa się z poszanowaniem kompetencji, praw i zobowiązań państw członkowskich nieuczestniczących w tej współpracy. Wspólne normy kolizyjne w uczestniczących państwach członkowskich nie wpływają na normy obowiązujące w nieuczestniczących państwach członkowskich. Sądy nieuczestniczących państw członkowskich nadal stosują obowiązujące krajowe normy kolizyjne do ustalania prawa właściwego dla rozwodów i separacji.
- (13) W szczególności wzmocniona współpraca w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji jest zgodna z unijnym prawem dotyczącym współpracy sądowej w sprawach cywilnych, ponieważ współpraca ta nie wpływa na wcześniejszy dorobek prawny.

- (14) Niniejsza decyzja nie narusza praw, zasad ani swobód uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności w jej art. 21.
- (15) Zgodnie z art. 328 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji może w dowolnym momencie przystąpić każde państwo członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Łotewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Maltę, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Rumunię i Republikę Słowenii do ustanowienia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji poprzez zastosowanie właściwych postanowień Traktatów.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. LARUELLE
Przewodniczący